

[Ministeren for offentlige Arbejder.]

at jeg, allerede inden han rejste Spørgsmaal, har taget det op til Overvejelse i Forbindelse med min Kollega Finansministeren.

Der er i Øjeblikket ved samtlige Selskaber tilsammen over 74 000 ikke udførte Bestillinger paa Telefonoprettelser. Dette er et meget stort Antal ogsaa i Relation til det foreliggende Abonentantal, idet det foreliggende Antal Bestillinger for Københavns Telefon Aktieselskabs Vedkommende udgør 14,6 pCt. af det eksisterende Abonentantal, ved Jydsk Telefon-Aktieselskab 21,7 pCt., ved Fyns kommunale Telefonselskab 16,0 pCt. og ved Lolland-Falsters Telefonselskab 12,0 pCt.

Med Hensyn til de ventende Abonnenter er der hidtil fulgt den Fremgangsmaade, at Telefoner oprettes i den Orden, hvori de er bestilt, saaledes at Undtagelse kun gøres for Telefoner, som maa betragtes som værende af samfundsvigtig Karakter. Ministeriet modtager et meget stort Antal Anmodninger om Dispensationer fra de gældende Regler, men det maa afslaa det langt overvejende Antal af disse Andragender, om end mange Gange med stor Beklagelse. Det har været overvejet, om man kunde komme ind paa en Sortering af de foreliggende Bestillinger, saaledes at der gaves et vist Fortrin for Forretningstelefoner, men en ved Københavns Telefon Aktieselskab foretagen Stikprøve har vist, at ca. 95 pCt. af de foreliggende Bestillinger kan bringes ind under Begrebet Forretningstelefoner eller er Telefoner, som skulde oprettes hos syge eller svagelige Mennesker. I hvert Fald, saa længe Oprettelsen af Telefoner — og det er desværre stadig Tilfældet — ikke holder Trit med de indgaaende Bestillinger, mener man ikke at kunne indføre en ny Praksis, idet en Sortering af de mange Telefonbestillinger vilde medføre et kostbart administrativt Apparat med et stort Personale, som oven i Købet maatte være ret højt kvalificeret, og som endda ogsaa maatte omfatte politimæssigt uddannede Personer, for at det gennem optagne Rapporter kunde konstateres, at de forskellige Anbringender havde sin Rigtighed.

En Del af Vanskelighederne i Dag ved Oprettelsen af Telefoner stammer allerede fra Aarene før Krigen, hvor der fra Statens Side af nationaløkonomiske Hensyn var lagt en vis Dæmper paa Selskabernes Anlægsvirksomhed. Dertil kommer, at det under Krigen selvfølgelig har været umuligt for Selskaberne at holde Trit med Udviklingen, og endelig er Bestillingerne paa nye Telefoner navnlig siden Besættelsens Ophør

paa Grund af Forholdene, herunder vel ogsaa Pengerigeligheden, steget i et Omfang, som intet Menneske har kunnet forudse.

Fra Selskabernes Side gøres imidlertid i Øjeblikket alt, hvad der kan, for at indhente det, man er kommet bagud. Man er i øvrigt saavel fra Selskabernes som fra Telefontilsynets Side klar over, at der bør og maa gøres alt, hvad der, som Forholdene ligger, er muligt, for i den kommende Tid yderligere at fremskaffe Materialer baade til de fornødne Udvidelser af de bestaaende Anlæg og til en Modernisering af disse eller Udskiftning med nyt — det drejer sig baade om Centraler, Kabler og Apparater. Forholdene er imidlertid meget vanskelige, idet Materialesituationen ligesom Arbejdssituationen lægger meget alvorlige Hindringer i Vejen for Gennemførelsen af de nødvendige Anskaffelser og Arbejder. Hvad der ikke er af mindre indgribende Betydning er, at der ogsaa har været og meget muligt vil blive Vanskeligheder med Hensyn til Fremskaffelsen af Valuta til de Raastoffer og Fabrikata, som det under alle Omstændigheder vil være nødvendigt at indføre udefra.

En Del af det Materiel, der behøves baade til de fornødne Udvidelser af de bestaaende Anlæg og til disses Modernisering eller Erstatning med nyt, kan jo fabrikeres her i Landet. Jeg tænker her ikke mindst paa Centralmateriel, idet man, efter at Lønningerne er steget saa stærkt, efterhaanden fra alle Sider gaar ind for Indførelsen af fuldautomatisk Drift, selv om denne maa ske nok ikke i alle Retninger betyder en bedre Betjening af Publikum. Men selv om Fabrikation af Telefonmateriel er en næsten ideel Fabrikation for et Land som Danmark, dels fordi vi har de højt kvalificerede og intelligente Arbejdere, der udkræves, og dels fordi de medgaaende Raastoffer betyder mindre end ved mange andre Fabrikationer i Forhold til Arbejdslønnen og altsaa for Prisen paa det færdige Produkt, kan det dog blive et Spørgsmaal, i hvor høj Grad vort Land i de kommende Aar vil faa Raad til at investere de kolossale, ligefrem svimlende Beløb, som skal anvendes, hvis en Automatisering skal gennemføres i det Omfang, det er ønskeligt, og som det allerede delvis er planlagt fra Selskabernes og Statstelefonens Side. Jeg kan ikke nævne bestemte Tal, men dog sige saa meget, at det for de kommende 10 Aar vil dreje sig om et 9-, nioifret Antal Kroner.

Det er maaske muligt, at man for Telefonmaterialets Vedkommende, hvis vi ikke kan faa Raad i den første Aarrække til selv at anvende alt, hvad der maatte kunne produ-